

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 191.375 van 12 maart 2009
in de zaak A. 189.483/XII-5535.**

In zake : de NV CEI-DE MEYER,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. Beele,
kantoor houdende te Kortrijk,
President Kennedypark 26a

tegen :

de NV VAN PUBLIEK RECHT WATERWEGEN EN
ZEEKANAAL,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'Hooghe en L. Schellekens,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Loksumstraat 25.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het enig verzoekschrift dat op de NV Cei-De Meyer op 18 augustus 2008 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vragen van “de beslissing van de Naamloze Vennootschap naar Publiek Recht Waterwegen en Zeekanaal dd. 09 juli 2008, dat aan de openbare aanbesteding voor aanneming van werken met betrekking tot het baggeren en aanvoeren van zandstocks voor de aanleg van het intergetijdengebied Hedwige-Prosper volgens bestek nr. 16 EI/08/18 geen gevolg wordt gegeven en waarbij voor deze opdracht een nieuwe aanbesteding uitgeschreven wordt op basis van een aangepast bestek, aan verzoekende partij overgemaakt per aangetekend schrijven dd. 15 juli 2008”;

Gelet op het arrest nr. 187.041 van 14 oktober 2008 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van dit arrest aan verzoekende partij op 20 oktober 2008;

Gelet op de kennisgeving aan verzoekende partij, op grond van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, dat de kamer de afstand van geding zal uitspreken, tenzij verzoekende partij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord;

Gelet op het feit dat verzoekende partij niet heeft gevraagd om te worden gehoord;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

Naar luid van artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

Bij de kennisgeving van het tussenarrest aan verzoekende partij heeft de hoofdgriffier melding gemaakt van de tekst van voornoemd artikel 17, § 4ter, alsook van artikel 15ter, § 1, van het koninklijk besluit van 5 december 1991.

Verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is verworpen, zodat te haren aanzien een vermoeden van afstand van het geding geldt.

**OM DIE REDENEN
BESLIST DE RAAD VAN STATE :**

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro,
komen ten laste van verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twaalf maart 2009, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.